

samme økonomiske principper som erhvervsskolerne. Gymnasiet har således ikke samme regler om budgetændring ved ændring af tilgangen af elever.

Denne konkurrencesituation tilskynder handelsskolerne til indholdsmæssigt at tilpasse sig gymnasierne, hvorved de mister deres egen, selvstændige, erhvervsrettede profil. Og hvis søgningsmønsteret til erhvervsuddannelserne fortsætter, vil erhvervsuddannelserne stå over for et markant fald på ca. 16 pct. frem til år 2000. I denne forbindelse har taxametersystemet vist sig at være svært at tilpasse på grund af den manglende justering. Det betyder, at skolerne ikke tilsvarende kan mindske deres administration i samme tempo, som taxameterbevillingerne falder. Det giver et misforhold mellem de i Undervisningsministeriet fastsatte kvalitetskrav og skolernes reelle dispositionsfrihed.

Der hersker altså ofte en tydelig modsætning mellem de driftsøkonomiske hensyn og de samfundsøkonomiske. Det faldende elevtal kan blive en trussel for skolernes videre faglige og pædagogiske niveau. Med andre ord kan taxameterbevillingerne være problematiske i nedgangstider og meget positive i opgangstider.

Den manglende konkurrence for erhvervsskolerne i kombination med de økonomiske problemer sætter spørgsmålstejn ved, om erhvervsskolerne kan sikre et højt kvalitetsniveau i længden.

Alt i alt må det konkluderes, at det tidsmæssigt stagnerende taxametersystem og skolernes forsøg på at følge med udviklingen ikke altid harmonerer. Den manglende justering af taxameteret har skabt et reelt behov for erhvervsskoler, som igen giver sig udslag i en kraftigt svækket profil udadtil, der igen påvirker søgningsmønsteret.

Så vidt imageproblemer og taxametre.

Nu er det på tide, at vi opprioriterer de traditionelle motorveje i erhvervsuddannelserne til gengæld for, at vi fjerner overflødige grusveje som PKU.

Derfor vil Venstre nu fremsætte 13 konkrete løsningsforslag, som jeg håber kan være et godt fundament for det videre arbejde:

Punkt 1. Justering af taxameteret sikres gennem stimulering af ligestilling mellem de erhvervsrettede almene uddannelser, så konkurrencen mellem dem sker på lige vilkår. Dette skal sikre et sikkert planlægningsgrundlag og skal igen medvirke til at skabe balance i søgningsmønsteret i fremtiden.

Den primære genopretning af taxameteret bundet i virkeligheden i strukturelle og økonomiske problemer i den daglige drift.

Punkt 2. Stimulering af regionalt samarbejde og fornyelsesprojekter på det faglige og pædagogiske plan for at styrke skolernes profil.

Venstre vil fortsat sikre den frie udbudsret, uden at det dog skal medføre alvorlig ubalance i søgningsmønsteret.

Punkt 3. Indførelse af specifikke økonomiske puljer til forbedring af bl.a. muligheder for at anskaffe udstyr og inventar og forbedre bygningssmassen.

Punkt 4. Styrkelse af skolernes decentrale opgave ved, at de enkelte uddannelsessteder tilskyndes til selv at udarbejde kvalitetsmål og derfor får et reelt medansvar for kvaliteten.

Punkt 5. Inddragelse af eleverne i beslutningsprocessen ved at involvere eleverne i selve evalueringen af målsætning og kvalitetskrav og lærernes konkrete undervisningsresultater.

Punkt 6. Skolerne skal sikres større kompetence og indflydelse, som de enkelte skoler konkret kan udnytte i et dynamisk og positivt bestyrelsessamarbejde mellem lærere, elever, skoleorganisationer og ledergrupper.

Punkt 7. Styrkelse og stimulering af det faglige og sociale miljø i uddannelserne ved at tilskynde erhvervsskolerne til at oprette passende holdstørrelser, valgfag, undervisningslektioner, timetal og lokaler.

Kvaliteten i undervisningen skal eksempelvis styrkes ved, at undervisningstimetallene skal fastholdes på mindst 37 timer, og samtidig skal den teknologiske innovation sikres ved økonomiske bidrag til eksempelvis de voksende edb-udgifter.

Punkt 8. Kvaliteten i undervisningen skal styrkes ved faglig efteruddannelse af lærerne. Lærernes erhvervs-mæssige kompetence skal styrkes og opretholdes ved længerevarende og kontinuerligt obligatoriske praktikophold i erhvervs virksomhederne.

Der skal indarbejdes en større fleksibilitet omkring tjenestetidsaftalerne og arbejdstilrettelæggelsen, herunder eksempelvis åremåls-sættelser.

Punkt 9. Vi skal styrke selvstændighedskulturen og innovationskulturen på erhvervsskolerne ved at tilskynde til virksomhedsbesøg og undervisning af erhvervsfolk i kød og blod.

Selvstændighedskulturen er en forudsætning for, at vi kan opretholde og ikke mindst udvikle vort velfærdssamfund.